

Abraham bidt voor Sodom en Gomorra

Genesis 18:16-33

Thema: Smeken bij God

Doel

De kinderen leren dat je alleen kunt echt kunt bidden als je God kent en je naaste liefhebt.

Toelichting

De HEER deelt zijn plannen met Sodom en Gomorra met Abraham. Ze hebben immers een verbond gesloten. Hij vertelt over de grote zonde van de steden en de straf die Hij daarop wil laten volgen. Abraham beseft dat God niet zonder reden en zeker met tegenzin dit harde oordeel velt, maar hij denkt ook aan zijn neef Lot die daar woont. Daarom gaat in gesprek met God. Hij pleit voor zijn neef, hoewel die ooit zelf de fout maakte in het vruchtbare, maar goddeloze Sodom te gaan wonen.

Als er nu vijftig onschuldigen zijn, wilt U dan vergeving schenken? Hij kent de HEER en weet dat Deze niets liever wil. En Hij blijft voor zijn neef pleiten, ondanks zijn verkeerde keuze. Via 45, 40, 30 en 20 vraagt Abraham om genade en vergeving voor 10 onschuldigen. (Dat zijn dus Lot, zijn vrouw en beide dochters en zes andere inwoners in die hele stad!) God belooft Abraham dan zijn plannen te herzien. Wat een liefde en geduld.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Abraham praat met God

Richtlijnen: Vertel aan de jongste kinderen eenvoudig het gesprek tussen God en Abraham. De HEER vertelt zijn plan om Sodom te straffen voor alle slechte dingen die de mensen doen. Abraham schrikt daarvan, want zijn neef Lot woont daar ook. Hij houdt van Lot en vraagt of God de stad niet wil straffen, als er ook mensen zijn die Hem wel willen gehoorzamen. 50, 45, 40, 30, 20 of zelfs maar tien, zoveel als jij vingers hebt. De HEER begrijpt Abraham en belooft het. Wat is God goed voor ons!

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Abraham bidt voor Lot

Richtlijnen: Inleiding: In je bidden kun je God bedanken voor wat Hij jou geeft. Je kunt ook vragen om iets dat jij nodig hebt of heel graag wil. Maar je kunt ook bidden voor iemand anders die het moeilijk heeft of gevaar loopt. Omdat hij ziek is of verdrietig is. Jij vindt dat erg en wil graag helpen, maar dat kun jij niet. God kan dat wel: iemand beter maken of zijn zorgen wegnemen. Jij vraagt dat aan God voor die ander, steeds weer, omdat je weet dat God graag wil helpen en jij van die ander houdt en hem het beste gunt.

Abraham vraagt God om geduld met Sodom, maar eigenlijk ook om het redden van Lot. Lot vond rijkdom belangrijker dan God; hij wilde wonen in de vruchtbare streek bij het goddeloze Sodom. Toch hield Abraham nog van zijn neef. Hij wilde graag dat God hem en zijn gezin en andere onschuldige mensen niet zou straffen. God houdt van Abraham en geeft hem wat hij vraagt, hoe veel dat ook is.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Bij God blijven smeken voor een ander

Richtlijnen: Lot heeft ooit een verkeerde keuze gemaakt. Hij dacht aan zichzelf, zijn welvaart en niet aan zijn God. Abraham leeft in het verbond met God, wil doen wat de HEER zegt. Wanneer de HEER klaagt over de grote zonde van Sodom en zijn plan de stad te straffen, denkt Abraham aan Lot. Die zal hier ook slachtoffer van worden. Daarna volgt een prachtig gesprek tussen hem en de HEER, waarin Abraham het uiterste doet om zijn neef te redden. Hij weet dat God dat wil, want hij kent Hem. En hij houdt van Lot, ondanks alles.

Vraag aan de jongeren wat zij ervan vinden dat Abraham om genade smeekt voor Lot en eventuele anderen die niet willen meedoen aan de zonde van Sodom. Brutaal? Of juist heel liefdevol en gelovig?

Wat betekent dat voor hun bidden? Heeft een gelovige niet de plicht om niet alleen voor zichzelf, maar ook voor anderen om goedheid en redding te smeken bij God?

Heeft het zin om in de kerk te bidden voor zieken, voor mensen die niet in God geloven en voor slachtoffers en daders van geweld en onrecht?

Extra bijbelgedeelte: Lucas 24: 49-51 en 23: 34

(Jezus komt op voor Malchus, terwijl hij bij de vijanden hoort. Hij geneest hem. Jezus bidt om vergeving voor de soldaten die Hem kruisigen. Hij houdt van hen. Een goed voorbeeld van pleiten bij God voor een ander.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

De gasten die bij Abraham op bezoek waren gaan weer verder. Op een hele bijzondere manier zien we hier hoe de Here God met Abraham omgaat. Hij brengt Abraham, als zijn bondgenoot, op de hoogte van wat Hij gaat doen. Hij wil geen geheimen voor Abraham hebben. Op een prachtige manier zien we hier Abrahams hart. Hij neemt het op voor de stad Sodom als een echte pleitbezorger. Abraham is hier een voorafschaduw van de grote Pleitbezorger, de grote Middelaar de Here Jezus. Hij doet hier, als een soort handelaar die aan het afdingen is, een beroep op de rechtvaardigheid van de Heer. Wat een vrijmoedigheid ontmoeten we hier! Abraham zal de situatie van Sodom ongetwijfeld gekend hebben en zal ook zeker gedacht hebben aan zijn neef Lot en zijn gezin die daar woonden. Hij laat hier ook zien dat hij zich als gelovige niet zomaar bij de situatie neerlegt, maar de Here God probeert op andere gedachten te brengen door Hem te wijzen op wie Hij is. Mozes zal dat later ook doen (Exodus 32)

Vers voor vers

- Vs.16 De blikrichting van de mannen laat dat ze naar Sodom moeten. Abraham zal waarschijnlijk geweten hebben dat dit weinig goeds betekende. Als echte gastheer doet Abraham zijn gasten uitgeleide.
- Vs. 17vv Bijzonder hoe menselijk hier over de HEER gesproken wordt! We krijgen een kijkje in zijn gedachten. Als zijn bondgenoot wil de HEER Abraham op de hoogte brengen van zijn plannen. Opvallend is dat de HEER hierover zichzelf spreekt als de Heer, in de derde persoon. Deze 'Man' die hier aan het woord is valt dus toch niet helemaal samen met de HEER. De nadruk lijkt hier te liggen op het leiden van een rechtvaardig leven door de nakomelingen van Abraham. Abraham heeft daarin ook een taak. Van het leiden van een rechtvaardig leven was in Sodom totaal geen sprake is.
- Vs. 20v De roep vanwege de zonde in Sodom heeft de HEER bereikt en Hij wil zelf poolshoogte nemen of het inderdaad zo erg is. Ook hier wordt heel menselijk over de HEER gesproken, alsof Hij nog niet gezien had hoe de werkelijke situatie is. Gaat het Hem hier misschien ook om de reactie van Abraham? Zien we hier ook niet een opdracht voor de kerk, voor de volgelingen van Jezus? Een oproep om te bidden voor de wereld die God (nog) niet, niet meer kent.
- Vs. 22vv De drie 'mannen' splitsen zich op. Twee gaan door naar Sodom, één blijft achter. Er wordt wel gesuggereerd dat de HEER hier 'treuzelt', maar je zou ook kunnen zeggen dat Abraham de HEER hier tegenhoudt. Letterlijk staat er dat Abraham bleef staan voor het aangezicht van de HEER. Hij gaat ervan uit dat er nog rechtvaardigen in Sodom zijn. Hij zal ongetwijfeld aan zijn neef Lot c.s. gedacht hebben. Opvallend is dat Abraham pleit om vergeving voor de hele stad op basis van de aanwezige rechtvaardigen. Hij vraagt dus niet of de HEER alleen de rechtvaardigen wil sparen. Nee, het gaat hem om de hele stad. Een rechtvaardige is in het Oude Testament niet iemand die volmaakt is, maar iemand die in de juiste verhouding tot God staat en leeft. Die op Hem vertrouwt, in Hem gelooft, het van Hem verwacht en van daaruit leeft zoals de HEER het bedoeld heeft. Dat betekent ook opkomen voor degene die niet tot zijn of haar recht komt.
- Vs. 25 Abraham spreekt hier met klem. Twee keer staat er 'dat kunt U toch niet doen'. Hij doet een appel op Gods rechtvaardigheid. Hij is immers de rechter van de hele wereld. Als Hij niet rechtvaardig oordeelt, dan is alles verloren.
- vs. 26vv Abraham durft ver te gaan in het 'afdingen'. Bij tien rechtvaardigen stopt hij. Tien mannen is ook het minimumaantal voor het bestaan van een synagoge.
- Vs. 33 Na deze 'onderhandelingen' gaat de HEER weg. Er wordt gezegd dat de HEER in gesprek geweest is met Abraham, maar eigenlijk is het voornamelijk Abraham geweest die aan het woord was. Uit het vervolg blijkt dat Hij niet verder gaat naar Sodom. Hoe zal Abraham zich gevoeld hebben? Zal hij in zijn hoofd aan het tellen zijn geweest? Waarom stopt hij bij tien? Had hij niet beter het getal vier (Lot en zijn gezin) kunnen noemen? Of voelde hij wel aan dat dit 'te gek' was? Lot en zijn gezin waren overigens geen volledige maar tijdelijke inwoners (19:9). Uiteindelijk was er maar één echte rechtvaardige: de Here Jezus die het voor ons allemaal opneemt, Hij is de grote Middelaar! Hij nam het op voor een wereld, een mensheid, voor mij verloren in schuld.

Vragen

1. Bid jij wel eens voor het dorp, de stad waarin je woont? Wat bid je dan?
2. Wat vind je van de menselijke manier waarop hier over de Here God gesproken wordt? Komt Hij hierdoor voor jou dichterbij? Of vind je het misschien wel raar, of niet passend?

Auteur: HdJ

Liederen

Psalm 86

lied 675

Lied 686

Onder, boven, voor en achter

Kom aan boord

Vul mij met uw Geest

(=Gezang 477 LvdK)

(=Gezang 247)

Hemelhoog 360

Hemelhoog 356

Op toonhoogte 448

Auteur: PZ

Abraham praat met God

Inleiding

Jesse en Maartje zijn dikke vrienden. Wat betekent eigenlijk dat je vrienden bent van elkaar?

Nou, Jesse en Maartje spelen bijna elke dag samen. Ze voetballen, spelen verstoppertje, knutselen samen aan tafel, bouwen met de lego of hutten in het park. Soms logeren ze ook bij elkaar en hebben ze veel lol. Als Maartje een keer niet kan spelen, dan kan ze niet wachten om de volgende dag weer met Jesse af te spreken en hem te vertellen wat ze heeft gedaan.

Jesse en Maartje vertellen elkaar alles, ook weleens geheimpjes. Dat is fijn, want ze vertrouwen elkaar. Ze kunnen alles tegen elkaar zeggen, maken afspraken waaraan ze zich houden en zijn eerlijk tegen elkaar. Ook met dingen die niet zo leuk zijn.

Maartje weet dat Jesse naar haar luistert, haar troost als ze verdrietig is of haar weer vrolijk maakt met een grapje. En andersom gebeurt dat ook.

In het verhaal wat we zo direct gaan horen gaat het over Abraham en de Here God. Abraham en de Here God lijken wel vrienden van elkaar.

Ze praten met elkaar en Abraham weet dat hij God kan vertrouwen en dat God veel van hem houdt.

Bijbelverhaal: Genesis 18:16-33

Drie mannen zijn op bezoek bij Abraham. Ze eten samen. Dan gaan de drie Mannen weer weg. Ze bedanken Abraham.

'Ik loop een eindje met jullie mee', zegt Abraham.

Terwijl ze lopen komen ze op een hoge heuvel. In de verte liggen twee steden: Sodom en Gomorra.

Eén van de drie mannen die meelopen is de Here God zelf. Twee engelen zijn bij Hem. Wat moeten ze doen in Sodom en Gomorra?

De Here God denkt: 'Ik vertel Abraham wat ik ga doen met Sodom en Gomorra. Abraham is mijn vriend.'

Dan zegt de Here God tegen Abraham: 'Abraham, Ik wil je vertellen wat Ik ga doen, want jij bent mijn vriend.'

Ik ga met mijn twee engelen naar Sodom en Gomorra. Ik wil kijken of de mensen van de stad daar nog steeds zo slecht zijn, slechte dingen doen en niet naar God luisteren. Als dat zo is, dan ga ik de stad omkeren, Ik ga Sodom verwoesten. Alle huizen zullen stukgaan en de mensen zullen sterven.'

Abraham schrikt vreselijk als hij hoort wat de Here God van plan is. Wordt Sodom stukgemaakt? Maar in Sodom woont zijn neef Lot met zijn vrouw en zijn kinderen. Dan zal Lot ook sterven! Dat is heel erg, want Abraham houdt van Lot. Lot houdt ook van de Here God. Misschien wonen er nog wel meer mensen in Sodom en Gomorra die van de Here God houden. Zal God de stad dan nog steeds stuk maken?

Ondertussen lopen de twee mannen door en Abraham blijft staan bij de Heer. Abraham weet dat Hij God kan vertrouwen en dat hij alles tegen Hem mag zeggen. Heel eerbiedig vraagt Abraham:

'Heer, als er nou vijftig mensen in Sodom wonen die wel van U houden, gaat U de stad dan toch stukmaken?'

'Nee Abraham, zegt de Here God, als er vijftig goede mensen in Sodom wonen die van Mij houden en Mij gehoorzamen, zal Ik de stad niet verwoesten.'

Tja, vijftig, dat is best veel. Als er nu eens een paar minder waren? En daarom vraagt Abraham het opnieuw.

'Als er nu maar vijfenveertig zijn, Heer?'

'Dan zal ik de stad niet verwoesten', zegt God.

'Maar als er maar veertig goede mensen in Sodom wonen die van U houden, wat doet U dan?' vraagt Abraham.

'Dan zal Ik de stad ook niet stukmaken,' zegt de Here God. Abraham denkt bij zichzelf: 'Misschien zijn het er nog wel minder. Misschien zijn het er maar dertig, of twintig!' Zal hij het nog een keer vragen?

Hij zegt opnieuw heel eerbiedig: 'Here, als er maar twintig mensen in Sodom zijn die van U houden en naar U luisteren, wat doet U dan?'

'Ook dan zal Ik de stad niet verwoesten, Abraham,' zegt de Here God.

Abraham denkt na. Zouden er wel twintig zijn? De mensen in Sodom zijn zo slecht en doen slechte dingen. Als er maar tien goede mensen wonen?

Abraham durft het bijna niet meer te vragen. Misschien wordt de Here God wel boos op hem. Maar hij weet dat hij altijd met God over alles mag praten en dat Hij luistert. Dus vraagt hij het heel eerbiedig opnieuw.

'Here, als er maar tien mensen in Sodom van U houden, wat doet U dan?'

De Here God begrijpt waarom Abraham dit vraagt en zegt: 'Ook dan zal Ik de stad niet verwoesten Abraham, dat belooft Ik', antwoordt God geduldig. Abraham is God dankbaar. Wat is de Here God goed!

Dan opeens is de Here God verdwenen. Abraham loopt terug naar zijn tent.

Zouden er tien mensen in Sodom zijn die van God houden? Lot en zijn vrouw en zijn twee dochters, dat is bij elkaar vier. Dan moeten er nog zes andere mensen wonen in Sodom die van God houden!

Tip voor tijdens het Bijbelverhaal:

Voor kleuters is het soms moeilijk om grote hoeveelheden te begrijpen.

Om ze te helpen Abrahams gesprek met God te begrijpen, kunt u gebruik maken van lego/duplo bouwstenen. Elke keer haalt u een aantal blokken weg, n.a.v. het verhaal, totdat er 10 blokken overblijven. Dan kunt u de kinderen hun vingers laten gebruiken.

Auteur: RS

Abraham bidt voor Lot

Inleiding

Bidden is dat je tegen God praat. Of beter gezegd: je praat met God.

Bidden jullie wel eens? Wat bid je dan? Hoor je anderen wel eens bidden? Bij het eten, of in de kerk. Wat zeggen zij? Laat de kinderen verschillende dingen opnoemen. Ze kunnen vast wel iets bedenken.

Bid je ook wel eens voor een ander? Waar zou je dan voor kunnen bidden? God luistert altijd!

In dit verhaal praat Abraham met God, je weet wel, Abraham had visite. Drie mannen en een van hen is de HEER. Abraham en God voeren een echt gesprek, over een moeilijk onderwerp.

Bijbelverhaal

De drie mannen hebben bij Abraham en Sara heerlijk gegeten. Abraham en Sara hebben hun best gedaan om hun lekker eten te geven, een feestmaal. Na die wonderlijke boodschap dat Sara toch moeder zal worden vertrekken ze nu weer.

Abraham loopt even een stukje met ze mee. Het is niet meer zo warm als eerst. Het zal niet lang meer duren voor het donker wordt. De twee mannen kijken richting de stad Sodom waar Lot, de neef van Abraham, met zijn gezin woont.

‘Luister Abraham, voor jou wil Ik geen geheim hebben.’

De HEER spreekt tegen Abraham.

‘Het is belangrijk dat je weet wat Ik ga doen. Jij zult vader worden. Als je zelf kinderen hebt gekregen moet je ze vertellen wat goed en rechtvaardig is. Vertel hun wat Ik wil. Dan zullen zij gelukkig zijn. Andere mensen op aarde zullen net zo gelukkig willen zijn als het volk van Abraham. Want jij zult vader worden van een groot volk.’

Abraham knikt. Hij gelooft wat God tegen hem zegt. Het is een groot wonder, maar het zal zeker gebeuren. Het is net weer tegen hem en Sara gezegd, ze zullen een zoon krijgen! En hij, Abraham, wil doen wat God van hem vraagt.

De HEER spreekt verder: ‘Abraham, Ik heb vreselijke dingen gehoord over de twee steden Sodom en Gomorra. Ik heb gehoord dat de mensen daar heel slecht leven. Dat ze allemaal hele slechte dingen doen. Ik ga er heen om te kijken of dat waar is. En als het waar is, zal ik die steden verwoesten.’

De twee mannen lopen richting Sodom. De HEER blijft staan en Abraham loopt dicht naar Hem toe. In die stad woont zijn familie! Lot en zijn gezin. Lot is daar gaan wonen omdat het er zo mooi uit zag. Rijk en goed land. Abraham vond dat niet goed, hij wist wel dat de mensen daar slecht leefden. Maar hij houdt wel van Lot. Hij wil niet dat Lot zal sterven en wil hem redden.

En Abraham weet dat God dat ook niet wil. Hij is een goed en geduldig God voor de mensen die Hij heeft geschapen. Dat weet Abraham uit zijn eigen leven.

Hij is ook ongehoorzaam geweest en hij heeft ook

verkeerde keuzes gemaakt. Maar God heeft hem steeds opnieuw vergeven, Hij houdt van de mensen. Daarom durft hij het te vragen:

‘HEER, als U die stad wil gaan verwoesten, doodt U dan ook de onschuldigen? Misschien zijn er 50 rechtvaardige mensen. Doodt U hen dan ook? Dat kan toch niet! Dan zouden onschuldige mensen sterven met de schuldigen. U bent Rechter over de hele wereld. Dat zou niet rechtvaardig zijn!’

De HEER antwoordt: ‘Als Ik in Sodom 50 onschuldigen vindt, dan zal Ik die stad niet verwoesten.’

‘HEER, ik ben maar een mens. Ik mag niet zomaar met U spreken. Maar ik probeer het nog een keer. Als er 45 zijn?’

‘Dan zal Ik de stad niet verwoesten.’

‘En als er maar 40 onschuldige mensen zijn?’

‘Dan zal Ik de stad niet verwoesten.’

‘Zult u niet boos worden, HEER? Misschien zijn er maar 30...’

‘Als er 30 zijn, zal Ik de stad niet verwoesten.’

‘Ik probeer het nog een keer,’ zegt Abraham. ‘Misschien zijn er maar 20 onschuldige mensen.’

En de HEER antwoordt: ‘Als het er 20 zijn, zal Ik de stad niet verwoesten.’

Dan zegt Abraham: ‘Word toch niet boos als ik nog één keer iets vraag. Misschien zijn er maar 10 onschuldige mensen.’

De HEER antwoordt: ‘Als het er 10 zijn, zal Ik de stad niet verwoesten.’

Dan gaat de HEER weg. En Abraham gaat terug naar zijn eigen tenten. Meer kan hij niet doen. God heeft naar hem geluisterd! Er zullen toch wel 10 rechtvaardige mensen zijn in die twee steden?

Afsluiting

Abraham praat met God. Hij voert echt een gesprek met God. Maar toch is het ook bidden. Want hij vraagt God de mensen van de steden Sodom en Gomorra te sparen. Vanwege de onschuldige mensen. Zo kunnen wij ook bidden. Voor anderen, misschien mensen die God niet kennen. Of mensen die ziek zijn. Soms zou je diegene wel willen helpen, maar kun jij dat niet.

Voor wie zouden wij kunnen bidden? Laat hen mensen noemen, help hen met bedenken (bijvoorbeeld: mensen in gevangenissen, ernstig zieken, etc.). Maar misschien ook bekenden voor hen.

‘Vader God, dank U wel dat wij altijd met U mogen praten. Bij Abraham was U zo heel dichtbij. U wilt ook dicht bij ons zijn. Ook al zien wij U niet. We willen U bidden voor.... Wilt U geven dat..... Help ons om goed te leven, zoals U wilt, zodat andere mensen zullen zeggen: Ik wil de HEER leren kennen. De God van Abraham. Onze God. Dit bidden wij U in Jezus’ naam. Amen.’

Auteur: NCvD

Bij God blijven smeken voor een ander

In het begin van de Bijbel, na het verhaal van de schepping, staat de geschiedenis van de eerste mensen opgeschreven. Een paar hoofdstukken, slechts elf, gaan daarover.

Adam, Eva en hun zonen Kaïn, Abel en Set en nog andere kinderen van hen.

Noach en zijn vrouw met drie zonen: Sem, Cham en Jafet.

Daarna wordt in een lange lijst verteld hoe het verder ging, per generatie wordt één nakomeling genoemd om de lijn van de familie aan te geven. Zo gaan er honderden jaren voorbij en komen we op een gegeven moment bij Terach uit.

Terach is de vader van Abram (zo heette hij voordat God een verbond met hem sloot), Nachor en Charan.

Abraham is heel belangrijk voor de geschiedenis van het volk Israël, dat uit hem is voortgekomen.

Abraham heeft geen kinderen en hij en zijn vrouw Sara zijn al oud. Zij hebben bijna de hoop opgegeven om nog een kindje te krijgen. Toch heeft God hem beloofd dat er een groot volk uit hem zal voortkomen.

God is dat persoonlijk komen zeggen en heeft een verbond met Abraham gesloten. Nu staat God op het punt om weer weg te gaan, samen met de twee mannen die bij Hem zijn.

Abraham loopt een stukje mee om hen uitgeleide te doen. Hij ziet dat de mannen in de richting van Sodom kijken, de stad waar zijn neef Lot woont. De mensen die daar wonen doen slechte dingen.

God is van plan om die stad daarom te verwoesten en besluit om dit aan Abraham te vertellen.

Tenslotte heeft Hij Abraham uitgekozen om een groot volk voort te brengen, Zijn volk, waarmee Hij verder wil werken aan zijn plan om de wereld te redden. Zo kan Abraham zien dat God niet met zich laat spotten en zal hij zijn best doen om zijn kinderen goed op te voeden. Daarom zegt de HEER: 'Abraham, je ziet dat ik naar Sodom keek en je vermoedt dat Ik dat niet zomaar doe. Ik zie de vragende blik in je ogen. Ik zal je vertellen wat Ik ga doen met die stad.

Omdat Ik gehoord heb dat de mensen daar slecht zijn, ga Ik de stad verwoesten zodat er niets van overblijft. Maar eerst ga Ik ernaartoe om te kijken of het inderdaad zo is.' De andere twee mannen zijn alvast doorgelopen. Abraham is geschrokken van wat God heeft gezegd; zijn neef Lot woont in die stad met zijn vrouw en kinderen. Hij kan zich niet voorstellen dat die meedoen met wat daar gebeurt. Hij gaat dicht bij de HEER staan en vraagt:

'Misschien zijn er wel vijftig mensen in Sodom die geen vreselijke dingen doen. Gaat U dan toch de hele stad verwoesten?

Dan zou U ook de goede mensen straffen. Dat kunt U toch niet doen? Dat is toch niet eerlijk?'

'Als ik vijftig onschuldigen aantref in Sodom zal ik de hele stad vergeving schenken,' zegt de HEER.

'Maar, Heer, als het er nu vijf minder zijn? Doet U het dan wel?'

'Nee, dan zal Ik het ook niet doen.'

'Maar...stel dat het er veertig zijn?'

'Ook dan zal Ik het niet doen.'

'HEER, ik hoop dat U niet kwaad wordt als ik durf te vragen wat er gebeurt als er maar dertig rechtvaardige mensen zijn?

'Ik zal de stad sparen als het er maar dertig zijn.'

Abraham is nog niet gerust over het lot van zijn neef en zijn familie. Daarom durft hij toch nog verder te vragen, omdat God zo geduldig is en begrip toont.

'HEER, alstublieft, misschien zijn het er maar twintig, wat doet U dan?'

'Ook als er maar twintig mensen niet meedoen aan die slechte daden zal ik de hele stad vergeven.'

'En als er tien zijn?' durft Abraham nog één keer te vragen.

'Dan zal de stad blijven bestaan omwille van tien mensen die niet meedoen met de daden van de slechte mensen.'

Nu durft Abraham niets meer te vragen. Hij vreest voor Lot, diens vrouw en hun gezin. Het zijn er minder dan tien...

God gaat weg...en Abraham gaat naar huis.

lees verder op de volgende bladzijde

Afsluiting

Abraham heeft heel erg zijn best gedaan voor Lot en zijn gezin.

Gelukkig werd God niet boos omdat hij maar doorging met smeken... God heeft wel veel geduld!

Bid jij ook weleens voor iemand anders?

Dat je voor jezelf bidt vind je misschien heel normaal...

(en we danken God ook natuurlijk)

We zien aan Abraham dat hij erg begaan was met Lot. Hij heeft God echt gesmeekt om het behoud van de stad en daarmee om het leven van zijn familie.

Is je gebed een 'verlanglijstje' voor jezelf of denk je ook aan iemand die het moeilijk heeft?

Als je van God houdt en van je naaste (medemens, broer, zus, vriend, vriendin enz.), als je God (Jezus) vertrouwt, dat kun je alles aan Hem toevertrouwen.

God geeft wat nodig is, aan iedereen.

Auteur: RvBvdB